

היתר נדרים	הפירות
משנה	אין להם על מה שיסמכו.
ר' אליעזר	יש להם על מה שיסמכו: כי יפליא, כי יפליא
ר' יהושע	יש להם על מה שיסמכו: אשר נשבעתי באפי
ר' יצחק	יש להם על מה שיסמכו: כל נדיב לבו
חנניה באר"י	יש להם על מה שיסמכו: נשבעתי ואקיימה
שמואל	יש להם על מה שיסמכו: לא יחל דברו
	לא נתנה נזירות אלא להפלאה
	ולא הדרנא בי
	אינו צריך להוציא בשפתיו
	נשבעין לקיים המצוה
	לית ליה פירכא!

תלויין בשערה	מיכתב כתיבן	צריכא	כהררין התלויין בשערה
שבת	הרבה אזהרות	מלאכה שאינה צריכה לגופה כל המקלקלין פטורין	מלאכת מחשבת אסרה תורה – בשבת לא כתיבה רק למדין ממלאכת המשכן
חגיגות	וחגותם אותו חג לה'	דלמא חוגו חגא	דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן
מעילות	פרשת מעילות	שליח שעשה שליחתו, בעה"ב מעל	הרי אין שליח לדבר עבירה!?
?	דלמא שאני מעילה דילפא מתרומה דשלוחו של אדם כמותו?		
רבא	נזכר בעה"ב, שליח מעל	שליח עניא, מאי קא עביד!?	
?	דלמא מידי דהוה אמוציא מעות הקדש לחולין?		
רב אשי	נטל אבן של הקדש מועל כשנתן לחבירו	מה לי כשנטלו הוא או כשנתנו לחבירו!?	
?	דלמא בגזבר עסקינן, דכל היכא דמנחה ברשותא ידידה מנחה?		
הגמרא	בנאה בתוך ביתו מועל רק כשדר תחתיה	מה לי דר בה או לא, הרי שנייה!?	
?	דלמא לכדרב כגון שהניחה על פי ארובה, אי דר ביה אין, לא דר ביה לא?		
לעולם כדרבא	סתם מועל הוי ליה לעיוני, אבל שליח מי ידע? (קרוב לאונס. רש"י)		

מקרא מרובה והלכות מועטות		מקרא מועט והלכות מרובות	
נגעים		אהלות	
יש להם על מה שיסמכו	מיכתב כתיבן	צריכא	יש להם על מה שיסמכו
דינין	מפורשין יפה	לכשלא נתכוין לזה שהרג שמשלם ממון	ונתן בפלילים – ונתתה נפש תחת נפש
עבודות	סדר הקרבנות	להולכת הדם למזבח	אפקה רחמנא לקבלה בלשון והקריבו
טהרות	כתיבן	לשיעור מקוה מ' סאה	את כל בשרו – שכל גופו עולה בהן
טמאות	כתיבן	לכעדשה מן השרץ	בהם – עד שיגיע במקצתו שהוא ככולו
ערייות	כתיבן	לבתו מאנוסתו	אתיא הנה הנה אתיא זימה זימה

ויקרא יח, יז עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה אֶת בִּתְּךָ וְאֶת בִּתְּהָּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרָה הִנֵּה זִמָּה הוּא:
 אישות בתו או בתה נכדתו מבן או מבת מאשתו
 לרבות בתו מאנוסתו לעונש שריפה

ויקרא יח, יז עֲרוֹת בֶּתְךָ אוֹ בִּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָךְ כִּי עֲרוֹתָךְ הִנֵּה:
 נכדתו מאנוסתו (שהרי נכדתו מאשתו אמור)
 גז"ש הנה-הנה לרבות בתו מאנסתו שהיא ערוה

ויקרא כ, יד וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ וְגו':

